

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010010
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3623010010.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2023 prejednal odvolanie obžalovaného

N. K.

nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., Z. okružná XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby llava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 zo dňa 30. januára 2023, a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/4/2023 zo dňa 30. januára 2023 bol obžalovaný N. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v čase okolo 16.45 hod dňa 22.10.2022 v O., na ulici Z. U. č. XXXX/XX, v byte č. XX, kde spolu s poškodenou, svojou matkou J. K. býva, pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej hádke sa vyhrážal svojej matke, že jej hodí cez okno zapálenú handru s toluénom, že tam zhorí a spolu s ňou celá bytovka, následne v byte začal rozbíjať dvere na chodbe, na ktorých poškodil sklenenú výplň, načo poškodená rýchlo opustila byt a zavolała políciu, čím u poškodenej J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., Z. okružná XXXX/XX vyvolal vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo strachu o svoj život a zdravie a vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní a spôsobil poškodenej škodu poškodením dverí nedosahujúcu 266 Eur, pričom zranenia neutrpela uvedeným konaním žiadne.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho včas podaným odvolaním napadol obžalovaný, a to čo do výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Obžalovaný je názoru, že uložený trest je neprimerane prísny. Ku skutku sa priznal a úprimne ho oľutoval. V konaní pred súdom urobil vyhlásenie o vine. V súlade so závermi stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 z 27.06.2017 mal okresný súd aplikovať ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam o mimoriadnom znížení trestu. Obžalovaný rovnako nesúhlasí ani so zaradením

do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V závere navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a aby mu uložil miernejší trest odňatia slobody za aplikácie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu a s poukazom na jeho postoj k vlastnej trestnej činnosti, aby ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom k tomu, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k prijatiu vyhlásenia obžalovaného o vine, odvolací súd preskúmaval len napadnutý výrok o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému postupoval v súlade so zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona, keď dôsledne vyhodnotil všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti, najmä spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Krajský súd konštatuje, že vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní bolo okresným súdom zohľadnené použitím ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zákona, teda poľahčujúcej okolnosti. Použitie ďalšieho zmierňujúceho ustanovenia tak, ako sa domáhal obžalovaný, t. j. v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam nie je obligatórne aplikovateľné zo strany súdu pri vyhlásení viny obžalovaného, pričom žiadne iné okolnosti mimoriadneho významu v danom prípade zistené neboli.

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa pri úvahách o výmere trestu, že obžalovaný sa dopustil opakovane toho istého trestného činu voči tej istej poškodenej (svojej matke) po tom, čo bol za rovnakú trestnú činnosť odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Evidentne tak skôr uložený trest nemal na neho dostatočne prevýchovný vplyv. Dôvodné je preto v zmysle represie a prevencie očakávať, že v prípade pokračovania v páchaní trestnej činnosti mu budú súdom ukladané prísnejšie tresty. Obžalovaný nepreukázal po výkone trestu ani snahu o zaradenie sa do riadneho života, keď naďalej využíva bývanie u svojej matky a nezabezpečil si dostatočný príjem na to, aby si všetky náklady na živobytie a hradil sám. Napriek tomu, že je na matku odkázaný sa vo vzťahu k nej dopustil opätovnej závažnej násilnej trestnej činnosti. Zarážajúca je aj tá skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil opätovne pod vplyvom alkoholu, hoci má aktuálne dodržiavať protialkoholickú liečbu, ktorá mu bola nariadená súdom v trestnom konaní Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/75/2021.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný si nielen neváži svoju matku, ktorá ho opakovane prijala napriek jeho násilnému správaniu k nej, ale má aj ľahkovážny a ľahostajný prístup k rozhodnutiu súdu, ktorý mu v predchádzajúcom trestnom konaní nariadil vykonávať ochrannú liečbu a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V žiadnom prípade nie je možné konštatovať, že obžalovaný si škodlivosť páchania vlastnej trestnej činnosti uvedomil a poučil sa z nej. V napadnutom rozsudku uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov je preto trestom skôr miernym ako primeraným, a len nepodanie odvolania prokurátorkou v neprospech obžalovaného bránilo odvolaciemu súdu sprísniť mu trest.

Z rovnakých dôvodov odvolací súd ani nezmiernil napadnuté zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd nezistil také okolnosti, pre ktoré by bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako navrhoval, a to so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.